

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **M. R.**, bytem R. 1668, H., proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2011, č. j. KUOK 80617/2011, sp. zn. KÚOK/50920/2011/ODSH-SD/7471, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2011, č. j. KUOK 80617/2011, **s e r u š í** a věc **s e** žalovanému **v r a c í** k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **4.000 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto pro opožděnost odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 13. 12. 2010, č. j. OD/23651/10-8Hla/276 (dále i „rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že „...dne 1. 11. 2010 ve 22:15 hodin v katastru obce Běloutín, kdy se jako řidič osobního motorového vozidla tov.zn. OPEL Vectra reg. zn. X, při silniční kontrole odmítl na výzvu příslušníka Policie ČR podrobit jak

dechové zkoušce přístrojem Dräger, tak i lékařskému vyšetření s odběrem krve ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem“. Tím žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. a byla mu za to uložena pokuta 35.000 Kč a náhrada nákladů správního řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Žalobce namítl nesprávné posouzení data doručení rozhodnutí o přestupku a předvolání k projednání přestupku. Obě rozhodnutí byla doručována pracovníkem správního orgánu I. stupně a doručena podle správních orgánů tzv. fikcí a to tak, že na obálkách bylo uvedeno, že výzva k vyzvednutí zásilky „byla“ i „nebyla“ zanechána, s poznámkou „nebydlí“. Na druhé straně obálky je uvedena rovněž poznámka „nebydlí“ a současně jako druhý důvod, že adresát nebyl zastižen a písemnost nebyla v úložní době vyzvednuta. Žalobce na adrese, kam bylo doručováno, nebydlí, ale na poště měl sjednáno dosílání pošty. Žalovaný tvrdí, že vady doručenek byly zhojeny odtržením poučení z doručenky a to bylo prokázáno tím, že odtržené poučení u doručenky chybí. Žalobce byl názoru, že doručování bylo vadné, žalobci byla upřena práva vyjádřit se k věci, odňat právo jednat před správním orgánem, vznášet námitky a důkazy, přičemž vlastní dokazování přestupku je stíženo dalšími nezákonnostmi, které dosahují intenzity porušení základních práv (excesivní výkon pravomocí Policie ČR, porušení práva na soukromí a osobní svobody).

[3] Podle vyjádření žalovaný shledal totožnost námitek žalobních s odvolacími, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na závěru, že bylo doručováno v souladu s § 24 odst. 1 s. ř. žalovaný setrval. Pokud by se soud neztotožnil s tímto názorem, navrhl výslech svědka – osoby provádějící doručování písemností.

[4] V replice žalobce uvedl, že s žalobními námitkami a názorem žalobce se v mezidobí ztotožnil veřejný ochránce práv a jako na součást repliky na toto vyjádření žalobce odkázal a doložil jej.

[5] Podle zprávy o výsledku šetření v souzené věci ze dne 10. 10. 2011 především Veřejný ochránce práv označil doručenky za neprůkazné, nelze z nich jednoznačně určit, zda bylo žalobci doručeno či nikoli. Použití korekční pásky a opravy, jak se stalo u jedné z doručenek, nemůže svědčit o tom, že došlo k řádnému doručení. Proto nedošlo k řádnému zahájení řízení a řádnému předvolání žalobce. Doručení písemnosti, absenci řádné omluvy a možnost projednání věci bez přítomnosti obviněného lze vyvozovat pouze z úkonu, o němž nejsou žádné pochybnosti a kdy mohu přesvědčivě tvrdit, že postup je plně v souladu s právními předpisy. Korekce na doručence vyvolává otázku, co bylo důvodem pro zaškrtnutí pole „nebyla“ a co je závažnější, co vedlo doručovatele k vypsání kolonky důvodu nezanechání výzvy. Pokud doručovatel vypisoval důvod nezanechání výzvy, těžko lze přijmout bez dalšího, že výzva naopak zanechána byla. Tyto výhrady jsou o to silnější, pakliže se stejná situace opakuje i v případě druhého doručování – u rozhodnutí ve věci samé. V tomto případě již korekční páska již použita nebyla, nicméně jako důvod nezanechání výzev je jednoznačně uvedeno „nebydlí“. Pokud by doručovatel výzvu na místě zanechal, nevypisoval by důvod nezanechání výzvy. Za takovéto situace nelze nemít pochybnosti o správnosti doručování uvedených písemností. Těmito pochybnostmi měl být veden i odvolací orgán. Argumentace odtrženým ústřížkem neobstojí. K odtržení mohlo dojít kdykoliv a s trochou nadsázky kýmoli. Vzhledem k absenci řádného doručení shledal Veřejný ochránce práv řízení jako nezahájené. K doslova shodným výpovědím policistů Veřejný ochránce práv uvedl, že z nich vyvozuje to, že výslech neproběhl odděleně a je otázkou, jak výslech

proběhl. Takto získaný důkaz je v rozporu s § 51 s. ř. Touto námitkou se měl žalovaný zabývat, a pokud odmítl odvolání jako opožděné měl minimálně přistoupit k přezkumu zákonnosti rozhodnutí. Zmatečné doručky nemohou jít k tíži žalobce a praktická nemožnost doslovné shody výpovědí obou policistů vedou k závěru o tom, že dokazování proběhlo v rozporu se zákonem.

[6] Soud se dotázal žalovaného, zda s ohledem na vyjádření veřejného ochránce práv nehodlá uspokojit navrhovatele podle § 62 s. ř. s. a žalovaný sdělil, že setrvává na svém stanovisku podle napadeného rozhodnutí a vyjádření.

[7] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 18. 7. 2011.

[8] Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že dne 24. 11. 2010 bylo vydáno rozhodnutí nazvané „zahájení řízení o přestupku – předvolání“. Podle doručky k tomuto rozhodnutí adresát nebyl dne 24. – 25. 11. 2010 zastižen a poštovní zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 26. 11. 2010. Výzva k vyzvednutí uložené poštovní zásilky s poučením o právních důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky zanechána - a zaškrtnuty jsou shodně obě položky – „byla“ i „nebyla“. Jako důvod bylo uvedeno „nebydlí“ a nečitelný dodatek, slovo „nebydlí“ je překryto bílou korekční páskou. Z doručky je zjevné, že písemnost nebyla doručována prostřednictvím držitele poštovní licence, na líci i rubu obálky je otisk razítka Městského úřadu Hranice. V pravé horní části je uvedena poznámka (otiskem razítka): „uložit i když se adresát odstěhoval nebo je neznámý“. Na rubové části „Prohlášení doručujícího orgánu o důvodu vrácení zásilky“ je zaškrtnut „jiný důvod“ a rukou je dopsáno „nebydlí“ a toto slovo je opět přelepeno bílou korekční páskou. Na přední části je otisk razítka s údaji „uloženo dne 16. 11. 2010, úložní doba končí dne 5. 11. 2010“.

[9] Dne 13. 12. 2010 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o přestupku, které doručoval shodně jako ve shora pospaném případě. Rozdíl mezi oběma obálkami a doručenkami spočívá pouze v datech a v tom, že slova „nebydlí“ na přední i zadní straně obálky nejsou přelepena korekční páskou a jsou čitelná.

[10] Soud zde poukazuje na to, že u prvně popsané obálky k rozhodnutí o zahájení řízení a předvolání na doručence není uveden žádný další údaj o tom, že by žalobce toto rozhodnutí převzal, a to ani na samotném rozhodnutí. Dále soud konstatuje, že na doručence k rozhodnutí o přestupku je uvedeno, že rozhodnutí žalobce převzal dne 2. 5. 2011.

[11] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[12] Spornou otázkou v souzené věci je, zda a kdy byla žalobci doručena rozhodnutí o zahájení řízení s předvoláním a rozhodnutí o přestupku.

[13] Podle § 51 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ode dne vydání rozhodnutí o zahájení řízení až do dne vydání napadeného rozhodnutí,

není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení.

[14] Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ode dne vydání rozhodnutí o zahájení řízení až do dne vydání napadeného rozhodnutí, do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59 (pozn. soudu: předvolání), § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

[15] Podle § 72 odst. 1 správního řádu rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.

[16] Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

[17] Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*

[18] Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

[19] Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*

[20] Z citovaných ustanovení se podává, že jak oznámení o zahájení řízení s předvoláním, tak rozhodnutí o přestupku se doručují do vlastních rukou. V situaci, kdy není adresát písemnosti při doručování zastížen, písemnost se uloží, a to tak, že se adresát vyzve k vyzvednutí písemnosti způsobem podle § 23 odst. 4 správního řádu. Důkazem o správnosti postupu podle citovaných ustanovení je řádně vyplněná doručenka.

[21] V souzené věci nebylo doručenkami jak u oznámení o zahájení řízení o přestupku s předvoláním, tak u rozhodnutí o přestupku nepochybně a jednoznačně prokázáno, že výzva zanechána žalobci byla, neboť na doručenkách jsou uvedeny jak údaj o tom, že výzva zanechána byla, tak údaj o tom, že výzva zanechána nebyla. K rozptýlení pochybností nijak nepřispěly ani další údaje na obálce

a doručence, protože na lícové i rubové straně obou obálek je uvedeno, že žalobce na uvedené adrese nebydlí, přičemž v případě první obálky (u oznámení o zahájení řízení s předvoláním) jsou obě slova „nebydlí“ přelepena korekční páskou. Z takové doručky nelze dovodit bez pochybností ani jednu z variant zanechání či nezanechání výzvy.

[22] K tomu soud dodává, že podle správního spisu nebylo dosud řádně žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání, na rozdíl od rozhodnutí o přestupku, které bylo žalobci doručeno dne 2. 5. 2011.

[23] K návrhu žalovaného na výslech osoby doručující tyto písemnosti, soud konstatuje, že tento důkaz považuje za nadbytečný, protože i kdyby doručující osoba vypovídala, která z variant skutečně nastala a podpořila by verzi o řádném doručení a zanechání výzvy, nebylo by podle soudu možné tuto verzi jinak prokázat a podpořit, což soud dovozuje z toho, že jiné důkazy k prokázání řádného doporučení žalovaný nenavrhuje. Dalším důvodem pro odmítnutí navrženého důkazu je i charakter správního trestání, které je ovládáno přísnými požadavky na prokázání skutku, který je kladen žalobci za vinu, a to včetně prokázání perfektního procesu, vedoucímu k potrestání. Třetím důvodem je argumentace veřejného ochránce práv, se kterou se soud ztotožnil.

[24] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 As 26/2009-67, *splnění podmínek pro uložení doručované písemnosti dle § 23 správního řádu z roku 2004, a tudíž i pro její doručení na základě fikce dle § 24 odst. 1 téhož zákona, pokud si ji adresát ve lhůtě 10 dnů od uložení nevyzvedne, prokazuje správní orgán obvykle tím, že založí do spisu vrácenou obálku s nevyzvednutou písemností, včetně předtištěné doručky, na níž je zaznamenáno a stvrzeno podpisem doručovatele, že byla tato zásilka určitého data uložena a že bylo v místě doručování zanecháno oznámení o tomto uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Pokud takový doklad chybí, je třeba splnění podmínek pro doručení písemnosti na základě fikce prokázat jiným způsobem, a není-li to možné, je nutno vycházet z toho, že k doručení písemnosti na základě fikce nedošlo.*

[25] Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, že nebylo prokázáno řádné doručení oznámení o zahájení řízení i rozhodnutí o přestupku. Důkaz výslechem osoby doručující obě písemnosti soud neprováděl, neboť při přísnosti principů ve správním trestání nepovažuje samotný takový důkaz za dostačující k prokázání řádného doručení obou písemností, a to i s ohledem na celé odůvodnění tohoto rozsudku.

[26] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení neúspěšnému žalovanému a úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši celkem 4.000 Kč – za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 11. 2. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně